

[Finansministeren.]

standpunkt; det ville være rart at høre, hvorfor man gør det.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at jeg har ikke noget imod, at medlemmerne af tinget studerer skrivelser fra udenrigsministeriet. Det kan være, at ikke alle medlemmer har haft tid til at læse den, så jeg må måske citere to små sætninger deri. Den ene siger,

„at afgiftsbestemmelsen må anses for overensstemmende med GATT-overenskomstens artikel III, paragraf 2, første sætning“.

Endvidere står der lidt længere nede i skrivelseren,

„at afgiftsbestemmelsen er GATT-medholdelig ud fra den betragtning, at colaholdige drikke må anses for at være en ganske speciel drikkevarer, der karakteriseres af sit indhold af stimulerende midler (koffein m. m.)“.

De ærede medlemmer hr. Bertel Dahlgaard og hr. Harald Nielsen spurgte mig, om chokolademælk, hvis den af flertallet foreslåede ændring af § 6 gennemføres, vil blive inddraget under beskatningen. Det vil chokolademælken ikke, alene af den grund, at chokolademælk ikke er mineralvand og derfor ikke falder ind under § 6 og heller ikke berøres af ændringen af § 6.

(Kort bemærkning).

Søren Olesen: Den højtærede finansminister mente, at der var mange andre ting, man kunne drikke, end coca-cola, og det giver jeg ministeren fuldstændig ret i, men jeg mener slet ikke, at det er tingets opgave at påbyde eller forbyde folk, hvad de skal drikke. Jeg finder nok ud af, hvad jeg skal drikke; kan det ikke blive til andet, kan jeg drikke vand.

Man siger, at coca-cola indeholder lidt stimulanser, men jeg ved ikke, om drikken derfor bør være forbudt. Der er jo det kedelige ved alkohol, at samtidig med at spiritus nok kan være en stimulant, har den også meget uheldige virkninger på menneskets optræden og sundhed i det hele taget; netop derfor mener jeg, at man ikke skal lægge hindringer i vejen for de drikke, som indeholder en mere uskadelig stimulant.

Harald Nielsen: Det ærede medlem hr. Foss talte om, at vi ville have indført en luksurdrik. Jeg ved ikke, hvad der ligger i denne udtalelse. Der er ikke tale om at indføre en drik; der er tale om at indføre en ekstrakt, der skal puttes i det vand, hvoraf man fremstiller coca-colaen herhjemme. Det er akkurat på tilsvarende måde, som når man indfører appelsiner for at lave appelsinvand, og der er vel ingen, der vil betegne appelsinvand som en luksurdrik.

Ordføreren for det socialdemokratiske parti, det ærede medlem hr. Lars P. Jensen, var inde på en historisk redegørelse, og det er jo rigtigt, at det var den tidligere regering; der gennemførte den afgift, vi her taler om. Vi har imidlertid aldrig stillet os op som fuldstændig ufejlbarlige mennesker, der ikke kunne begå en fejl. Det mener vi vi har begået her; det erkender vi, og så søger vi at rette den ved nu at sætte afgiften ned. Jeg talte ud fra min erfaring som almindeligt medlem af rigsdagen, da bestemmelsen blev gennemført, og dengang fik vi den opfattelse, at der her var tale om en særlig sundhedsskadelig drik o. s. v.; man vidste ikke rigtig, hvad denne ekstrakt bestod af, og det var måske på denne baggrund, vi gik med til den meget høje afgift. Nu får vi at vide, at den opfattelse ikke var rigtig; denne drik er lige så uskadelig som kaffe, te og den slags ting, og derfor finder vi, at der ikke er nogen fornuftig motivering for at opretholde den høje afgift, og derfor foreslår vi, at den nu bliver sat ned.

Den højtærede finansminister siger nu, og det er jeg naturligvis taknemlig for at høre, at den foreslåede bestemmelse kan ikke ramme chokolademælk. Det er jo meget udmærket med en sådan udtalelse, men det er nok så vigtigt, hvad der står i selve paragraffen, hvor det hedder:

„Af mineralvand, sodavand, apollinaris, limonader (herunder kulsyre- eller mælkesyreholdige drikke) og lignende drikkevarer . . .“

Altså: „og lignende drikkevarer“, og derfor forlader man de drikke, der her er betegnet som mineralvande, og hvad er det så, man taler om? Jeg vil meget gerne have, at finansministeren endnu en gang